Hüdaverdi Talay
Kartaltepe Terakki Cad
Barbaros Sok. No 104/2 Bakırköy

15 KASIM 1698

YIL: 1 SAYI: 8

TEKSTİL

ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ORGANIDIR

Sahibi :
Rıza GÜVEN
— Tekstil İşçileri Sendikası adına —
Yazı İşleri Müdürü
Bahir ERSOY
ADRES: Cağaloğlu, Sıhhiye Apt. 3 İstanbul Telefon 27 67 82
Baskı: Meydan Gazetecilik ve Neşriyat Limited Şirketi
TALAT MATBAASI

Gavriyeloğlu'nun bütün mallarına el kondu

— Yedikule, Havagazı Sok 9/17'de kurulu Gabriyel Gavriyeloğlu'na ait kordelâ fabrikasında çalışan işçiler alacakları için işverenin mallarının tamamı için haciz kararı verildi. — Hatırlanacağı gibi 1967 yılının Temmuz ayında başlayan bir grev, Yedikule, Havagazı Sok. 9/17'de kurulu Gabriyel Gavriyeloğlu kordelâ fabrikasında 83 gün süreyle uygulanmış, işveren Gabriyel Gavriyeloğlu Sendikamızın isteklerini benimseyerek toplu iş sözleşmesini imza etmişti. Grevin acısını unutmayan işveren toplu iş sözleşmesinden hemen sonrar türlü mızıkçılıklara kaymıştı. Toplu iş sözleşmesini işveren, özellikle ücretlerin ödenmesi nusunda ihlâl etmekteydi İşçi kardeşlerimiz haftalık ücret avanslarını üç, dört gün gecikmeyle alabiliyordu. Durumu sabırla izleyen Sendikamız işçi kardeşlerimizin bu dertlerini halletmek için türlü yollar-

T.C.
İSTANBUL
Asliye 21. Hukuk Mahkemesi
İş Davalarına Bakmakla Görevli
Sayı :______

MAHKEMENİN KARARI

Esas No: 968/
Hâkim : Cemal Yayvak 9612
Katip : Naci Arıkan
Davacı :
Vekili : Av. Abdullah Sert
Davalı : Gabriyel Gavriyeloğlu, Yedikule Havagazı Sokak No: 9/17
Dava : Alacak, Adli Müzaharet ve tedbir yazılı

Davacı vekili Avukat Abdullah Sert tarafından verilen [illegible]/4/1968 tarihli dava arzuhalı ile ekleri belgeler incelendi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ : Davacının ve çocuklarının kendisiyle ailesini maişetçe ehemmiyetli surette zarurete düşürmeksizin gerekli masarifı lâzimeyi ifadan aciz bulunduğu yaptırılan soruşturmadan anlaşılmış ve mahkemeye de bu sahada vicdani kanaat gelmiş olduğundan davacının taleplerinin kabulü ile H.U.M.K.nun 465. maddesi gereğince

1- Davacının Adli Müzaharete nailiyetine,

2- Davacının teminat ödemeden muaf tutulup Usulün 101 ve müteakip maddelerine dayanılarak davalının menkul ve gayrimenkul malları ile Bankadaki mevduatı, üçüncü şahıslardaki hak ve alacaklarına ------- Talep olunan (-) liraya kadar neticeyi mahkemeye dein ihtiyati tedbir vazına ve kararın berayi

BAŞYAZI

rıza güven

Nasıl değiştirilebilir

değiştirilmesini

AZ gelişmiş ve eğitimden yoksun bırakılmış halkın çoğunlukta bulunduğu ülkelerdeki düzen daima fakir halk ve özellikle emekçi sınıfının zararına bozuk bir biçimde hüküm sürer. Fakir halkın fertleri bozuk düzenden şikâyetçidirler. Fakat nasıl bir düzenin kendi yararlarına olacağını ve bu düzenin nasıl kurulacağını bilemezler. Bunun için de aydın tanıdıkları kimselerin doğrultusunda kamplara ayrılırlar. Az gelişmiş ülkelerdeki aydınlar ise, bozuk düzeni değiştireceğiz diye kendi çıkarlarına dönük iktidarı kurmak için çaresizlerin oy'undan yararlanırlar. Büyük vaatlerle kendi çıkarlarına dönük iktidarı kuranlar iktidar gücünden de yararlanarak uzun sürer tüm ulusu uyuturlar. Çıkarılan yasalar bozuk düzenin sürdürülmesinden yanadır. Devlet mekanizmasının kilit noktalarına kendi yarenlerini oturturlar. Demokrasinin vazgeçilmez unsurları olan öğrenci örgütleri, sendikalar ve diğer derneklerin başına kendilerinden yana kimseleri oturtmak için her türlü hileyi yaparlar. Güçleri yettiği ölçüde yargıçları kendi düzenlerine uydurmağa, ele geçiremedikleri örgütleri bölmeğe, kendilerine uyduramadıkları yargıçları yerlerinden etmeye çalışırlar.

Bu ortam içinde dürüst kalmak, gerçekleri söylemek ve halktan yana eylemlerde bulunmak çok güçtür. Güçtür, çünkü; eğitimden yoksun, karanlıklar içinde şartlandırılmış fakir halk, kendi çıkarının bilincine varamamıştır. Yalanı kim daha iyi söylerse, kim daha çok vaat ederse cankurtaran simidi gibi ona sarılmaktadır. Oysa ki aydınlar büyük bir ihanetin içindedirler. Geniş halk kitlelerinin zararına, Anayasa'ya aykırı olarak çıkarılan yasalar ückâğıtçıların yararınadır. Çıkarılan bu yasalar geniş halk kitlelerine ızdırap çektirir. Türkiye de bu ortam içinde bulunmaktadı.

Bu bozuk düzenin değiştirilmesinde en büyük etken olması gereken işçi sendikalarının başları, bilmiyerek ya da bilerek ve istiyerek tüm ihanetlere ortaktırlar.

(Devamı 4. sayfada)

...la işvereni sıkıştırıyor, ne var ki emekçinin sırtından milyonları vurmuş bulunan Gabriyel Gavriyeloğlu adındaki işveren dikensiz gül bahçesine alışmış olduğundan Sendika'nın varlığına tahammül göstermiyor, özellikle 83 gün süreyle başarıyla götürülmüş ve uygulanmış grevi hazmedemiyordu.

Son olarak işveren Gabriyel Gavriyeloğlu haftalık ücret avansını vermediği gibi, aylık ücret bakiyelerini de ödememiş ve ödememekte ısrar göstermişti. Toplu iş sözleşmesine göre ücret ödemesinde gecikme bir günü geçemeyeceği gibi, ertesi ayın 15'inde de ücret bakiyelerinin ödenmesi gerekiyordu. İş Kanununa göre de haftadan haftaya işçi ücretlerinin ödenmesi gerekliydi. İşçilerle tam bir ruh birliği içinde olan Sendikamız onların ücretlerinin ödenmemesi nedeniyle iş akitlerini feshetme ve kıdem tazminatlarını isteme yolundaki düşünce ve eylemlerini olumlu karşıladı. Böylece haklarını almakta hiç bir tâvize emekleri adına yer vermeyen işçi kardeşlerimiz iş akitlerini ayrı - ayrı feshettiler ve kıdem tazminatlarını istediler. İşveren kanunsuz grev yapılmıştır, haksızdırlar gibi akla, mantığa uymayan va veylalarla meseleyi ört-bas edebileceğini sandı ve hukukçuları da vaveylasına

(Devamı 4. sayfada)

...icraya tevdiine duruşmanın / . /196 saat a talikine dava arzuhalının davetiye ile davalıya tebliğine evrak üzerinde karar verildi. 5/11/1968

Kâtip Hâkim 9612

Gaziantep'te kardeş sendika başarı kazanıyor

— G. Antep Tekstil İşçileri Sendikası TEKSİF'i doğrulamayacak şekilde çökertti. Ve Balat Yün İplik Fabrikası ile Kalcoğlu Doğan

ALİ KOCALAR: Balat işyerindeki başarının kahramanı G. Antep Tekstil İşçileri Sendikası Temsilcisi.

ve Ünal Yün İplik Fabrikaları işverenleri ile mükemmel sözleşmeler imzalandı, —

Sendikamızla dostluk ilişkileri sürdürülen Gaziantep Tekstil İşçileri Sendikası her

(Devamı 4. sayfada)

TATLI SERT
abdullah sert

Helikopter ve kılıf

ÇALIŞMA Bakanı işyerlerini havadan dolaşabilmek için helikopter istemiş. Uzaya birbiri arkasına insanın yollandığı günümüzde Çalışma Bakanının hız kazanmak için helikopter istemesi ilk bakışta yadırganacak şey değil. Koskoca Bakanımızın işçinin yollarda çoğu zaman durakla işyeri arasında ayağında çarpılmış papucuyla kış demeden, kar demeden nasıl taban teptiğini görmeye ihtiyacı yok. Gerçekten çağımızda herşey havadan hallediliyor. Politikanın esrarını ne sandınız yani?

Bundan böyle işçi kardeşlerimiz işyerlerinin üzelrinde bir helikopter sesi duyarlarsa hiç şaşırmasınlar; Çalışma Bakanı işyerini ziyarete geliyordur. Yalnız karadan halledilmesi gereken işlerin birkaçına birlikte gözatalım:

Tekstil işçilerinin büyük çoğunluğu asgarî ücretle çalışırlar. Asgari ücret deyince akla başka birşey gelmesin! Bu asgari ücret denilen şey, İstanbul'da büyükler için saatte 150 kuruş, yani günde brüt 12 liradır. Toplu sözleşmelerle bu hikmet-i asgarî ücret saatte 170, 180 kuruşa yükseltilmiştir. 1967 yılı Haziran ayında Komisyonca tesbit edilen asgarî ücret saatte 200 kuruştu. Tam o sırada da 931 sayılı İş Kanununun Senatoda görüşmeleri sürdürülmekteydi. Bu görüşme tes-

(Devamı 4. sayfada)

DOSTLARLA
demir taş ceyhun

Şurdan Burdan..

GAZETELERDE okuyoruz; İstanbul, halen Avrupa'nın en sıcak şehriymiş. Havalar, gerçekten tam bir bahar havası. Sabahları, insanın içinden gelmiyor işe gitmek. Şöyle deniz kıyısında aylak aylak dolaşmak, bir kır kahvesinde köpüklü kahveyi yudumlayarak enginlere dalıp gitmek, onsekizinde bir lise öğrencisi gibi şiir düşürmeye çalışmak falan dururken, git işin başına, pinekle dur.

Süleyman Demirel İzmir'de nutuk atmış; fakirlikten fukaralıktan kurtulmak için ne faşist olmağa, ne sosyalist olmağa ve ne de teokratik olmağa lüzum var demiş. Ama, kapitalizmi saymamış. İnönü, bilmem hangi fakültenin açılışında gene öyle bir konuşmuş ki, ne tarafa çekersen, gene bir anlam veriyor. Deniz Harp Okulundaki subaylar, bir bildiri yayınlamışlar. Ankara'da yüksek öğrenim yapan askerî öğrenciler, Sultan Abdülhamit piyesini basmışlar. Üniversitelerde gene, boykotlar işgaller başlıyor. Gel de, sen sen ol, bu güzel havalarda kötümser olma.

Amerika'da seçimleri Nixon kazanmış, hiç de öyle bir sulh meleği değil. Dünya sertleşiyor.

Adamların fiatı Türkiye'de yükseldikçe yükseliyor. Satın alan alana. Satan satana. Seksüel prodüktörler kadın satıyorlar habire. Taksim alanında hava kararır kararmaz. Bir takım kişileri temsil ettikleri iddiasında bulunanlar, temsil ettiklerini iddia ettikleri kişileri satıyorlar bol keseden. Bir takım sendikacılar, işçileri satıyorlar. Üniversite senatolarında öğretmenler öğrencileri satıyorlar. Müdürler, memurlarını satıyorlar. Velhasıl herkes biribirlerin satıyor. Politikacılar, seçmenini satıyor, partililer, rahatlıkla ülkeyi satıyor.

Amerikan eşkiyası, Vietnam'da kendi kuklası olan Güney Vietnam yöneticilerini satıverdi bir çırpıda. Ve

15 GÜNDE BİR
bahir ersoy

10 KASIM için

10 Kasım hesap verme günü. Her sene gelip yokluyor. Soruyor hatırını tüm milletin. Kusurları görüyor, bir bir.. İyilikler mes'ut ediyor. Fenalıklar kızdırıyor O'nu.

10 Kasım'larda Ata'nın im tihanından alın akı ile çıkamadık bugüne değin. Nasıl çıkarız ki; O'nun hangi emanetini koruyabildik? Cumhuriyeti hariç.

Onu da yaraladığımızı açıklıyalım. Başkalarının bildiğini biz saklamıyalım. Acı olur. Acayip olur. Kucaklar dolusu hüsranlar sarar yurdun dört bucağını. Takkeliler doluyor dört bucağımıza ağır fakat emin tempolarla. Son devrin sultanlarına methiyeler yazılıyor sütunlar dolu. Hakanlardan, efendilerden hasretle ve yürekler dolusu menkıbeler nakledildiyor gençliğe. Bütün bunlar tarih adına tarih inkâr edilerek yapılıyor. Biz bunun önünde susar olduk ağır ağır. Ama bir avuç ide alistin mücadelesine sığınmakla ayakta kaldığımızı söylemek de hatalı olmıyacaktır. Nereye varacak bu işin sonu? İstiklâlimizi her yönü ile kurtarmıştı. En güç lü kapitale en çetin harpleri açmış ve tarihte eşine az raslanır zaferlerini kazanmıştı. Kurduğu sistemli düyunu umumiyeyi yok etmişti. Ama biz dost yardımına muhtaç olduk. Avuç açmadığımız ülke kalmadı insanlık adına. Bize yardım eden dostlar bizden menfaat yuvaları kurulmasına göz yummamız pahasına bunu yaptılar. Bugün yeraltı ve yerüstü servetlerimizi ipotekten kurtarabilir miyiz? Onu bilemiyorum. Fakat günler geçiyor, zamanlar zamanları kovalıyarak geçiyor günler.

Vatanı gençliğe emanet etmişti. Onun gençliği ona lâyık heyecanı taşıyor, gerçekten emanete sahip. Fakat öyle bir ortamdalar ki önce içlerinde tavsiye yapmak çabasına düşmüşler. Fikir rayından çıkmış mücadeleleri. Kaba kuvvet gösteri var içlerinde. Sopa taş ne geçerse ellerine birbirlerinin kafasına indiriyorlar. Bu hareketten hayır gelecek mi bilinmez. Amma bir çaba gösterisi var. Kavganın biteceği yeri kestirmek güç.

Diğer yanda işçi gençlik yurt sorunlarında görevini yapma çabasında. İşletmelerde kendilerine ait işleri başarmakla savaşırken eğitimden nasip alamamanın da istirabını çekiyor. Tahsil yapmak, para ile köprü geçmeye benzedi. Okul masraflarını karşılamak başlı başına külfet oldu. Hergün bu ağırlık daha fazla artıyor. İşçi aileleri okul masraflarının ıstırabını çekiyor. Gerçek bir süre burs sistemi kurulmamış.

Fakir çocuklarının trafiklerini «İmam Hatip Okulları»ndan geçirmek istiyen bir anlayış kök salıyor hergün biraz daha. Tahsili para inhisarından kurtarma yollarını arıyanlar var. Fakat ortaya verimli çare koyan yok. Bir tahsil sigortası kurmak akla gelmiyor henüz.

Söyliyecek çok şey var. Fakat söz işle dile gelmedi. Böyle bir duruşmada not alacağımızı sanmıyorum, ATAMIZDAN.

10 kasım hesap günü, gelir geçer. Ve biz ATAMIZIN İZİNDE YÜRÜRÜZ BÖYLE: Hesap vere vere... ağır aksak... yuvarlanarak.

Sendikadan haberler

ortalıkta, koyun satın almağa gelmiş bir celep edasıyla dolaşıp duruyor. Kimmiş o diyor, satılmaz dediğiniz. Hele ücretini bir konuşalım. Artık bilemiyorsunuz kimin satılıp, kimin satılamıyacağını.

Sen sen ol da, gel kötümser olma bu düzende.

Hayat, her gün, başını almış gidiyor, pahalılanıyor. Ev kiraları yükseliyor. Sebze, meyva fiatları öyle. Et öyle, süt öyle, ekmek öyle. Hele bir çocuğunuz varsa okula giden, hapı yuttuğunuzun resmidir. Defter, kitap parasına güç yetiştirmek imkânsız. Üstelik öğretmenlerin kaprisleri. Çocuğun eline her gün bir başka dergi kitap tutuşturuyorlar. Onlar da kitapçılarla ortak sanırsınız. Hele bir de taşıt derdi var ki, hiç sormayın. Bir yerden bir yere gitmenin imkânı yok. Elli kuruşluk yere, bir lira yerseniz gidemiyorsunuz. Ne trafik müdürlüğü karışıyor, ne belediye. Yollar kuyruk kuyruk araba dolu, ama binecek araba bulamıyorsunuz. Fakat, hükümet iki kıtayı birleştirmek sevdasında, boğaza köprü yapmayı düşünüyor.

Sen sen ol da, gel kötümser olma bu düzende.

Ama inat değil mi ulan, olmayacağım işte kötümser. Elimde nem kaldı ki. Bir kötümser olmamak imkânım var. Olmayacağım işte. İnat değil mi olmayacağım işte. Nixon da Amerika başkanı seçilse, Hükümet Boğaza köprü de yapsa, dolmuşcular kazık da atsa, güvendiğim adamlar hep satılsa da, oylarımı alıp kaçan poltiikacılar gene karşıma da gelse, kötümser olmayacağım.

Ben kötümser olmayınca, n'apacaklar bakalım bu keratalar?

Vaktiyle bir köfteci huysuz varmış. İyi köfte yaparmış ama, çok huysuzmuş. Müşterilerle dalaşır dururmuş. Dükkânı da küçük mü küçükmüş. Hani, iki üç masalık bir dükkân. Bir gün sinirlendirmişler gene müşteriler. Huysuz, durmuş, durmuş, ya sabır çekmiş bir iki ve patlamış. «Ulan - demiş - akıl diyor ki, kapat şu dükkânı, aç kalsın dünya.» Bizimkisi de, farkındayım, köfteci huysuz aklı. Kötümser olma, bakalım n'apacak bu keratalar?

★ Sendikamız ile İşveren ler sendikası arasındaki top lu iş sözleşme müzakereleri devam ediyor. Geçen hafta yapılan son toplantıda Disiplin hükümleri de görüşülerek bir kısmı taraflarca kabul edildi. Böylece toplu sözleşmenin Temel haklar, Sosyal haklar ve disiplin bölümlerinin büyük bir kısmı müzakere edilerek bitirilmiş oldu. Müzakereler sırasında Çocuk parası Sosyal haklar, Asgari ücretler ve Ücretlere zamlar gibi tekliflerimiz kısaca görüşülmüş fakat netice alınmamıştı. Bu kerre anlaşmaya varılamıyan maddeler yeniden ve son defa müzakere edilecektir. Müzakereler çok zorlu ve çetin geçmektedir. Bir anlaşma zemini bulunmazsa üyelerimiz ile bir toplantı yaparak konu hakkında hep birlikte bir karar vereceğiz.

Bu müzakereler şu anda 61 fabrika adına devam etmektedir. Teksif sendikasının itirazları yüzünden orta da kalmış işyerleri için sendikamız gerekli tedbirleri almış ve üyelerimizin mağdur olmamaları temin edilmiştir.

Beyoğlu şubemize bağlı işyerlerinden Şişli Yün fabrikası işvereni Sendikamızın ücret zamları ve sosyal haklar ile ilgili tekliflerinin bir kısmını kabul etmediğinden Grev kararı almış bulunuyorduk. İşverenin daveti üzerine yapılan son görüşme de üyelerimize yüzde 20 ile yüzde 15 arasında bir zam ve diğer sosyal hükümlerde bir anlaşma sağlandığından Grev kararı kaldırılmış ve toplu sözleşme yürürlüğe girmiştir.

★ Beyoğlu şubemize bağlı işyerlerinden biride Mordo Rufana Jarse fabrikasıdır. Bu işyeri başlangıçda toplu sözleşme yapamıyacağını bildirmiş ve sendikamızda konuyu Bölge Çalışma Müdürlüğüne intikal ettirmişti. Bölge Çalışma Müdürlüğünce teşekkül ettirilen hakem kurulu muhtelif toplantılar yapmış ve geçen hafta bir karar vermişti. Verilen bu kararı taraflar kabul etmiş bulunduğundan böylece bir toplu sözleşme daha imza edilmiş oldu.

★ Mahmutpaşa şubemizin teşkilâtlandırdığı Sabatay Tastasa ve Jak Kohen Potin bağı işyerleri ile yapılan toplu sözleşme müzakereleri bitirilerek üyelerimize yeni haklar alınmış ve bu iki toplu sözleşmede yürürlüğe girmiştir.

Tekstil Sendikası Temsilcileri İşverenler Sendikası Temsilcileriyle mücadele sırasında.

şiir şiir şiir

ANAYASA DİYE DİYE

Gece kondu kira ile, bakkal, kasap veresiye.
Çalışırız gece gündüz hiç durmadan ölesiye.
Aylar geçer yıllar geçer, biz gene yoksuluz niye.
Hayatımız sona erer, Mezar bile veresiye.

Mücadele etmiyoruz, bu düzen değişsin diye.
Seçimlerde oylarımız, gidiyor hep veresiye.
Sermayemiz canımızdır, patron ister sömürmeye.
Birleşip emeğimizi, vermeyelim veresiye.

Geleceği düşünerek, çalışmıyoruz biz niye.
Çocuklar soracak bir gün, yoksul kaldık neden diye
Ömrümüz geçmesin boşa, örgütlenelim hak diye
Meclisleri dolduralım, Anayasa diye diye.

H. A.

MEKİK
a.soyer

Bu yaralar niçin ?

Üniversite yine karıştı. Çadırlar kuruldu kapısına direniş komitesi diye bir isim duyulur ol du bir yandan. Bilek denemeleri.... yumruklar so palar sallandı kafalara, yaralı sayısının elliyi bulduğu söyleniyor. Kim ki mi vuruyor? Niyetler hangi yöne yönelmiş, ker kes vatan için olduğunu söylüyor çabaların. Fakat halk ne düşünüyor? Onu soran yok; varsa da sesi duyulmuyor. Bir hoca çıkıyor «Bu hareketi yapanlar kolay diplomat olmak heveslileridir. Askerlikte yedek subay ola bilme çabasındadırlar.» diyor çekinmeden. Bu çok zalim bir yara. Bu ithamı yapan profesörün kendisi özel okullara me saisinin çoğunu harcarken üniversitedeki talebelerin halini düşünüp düşünmediği soru konusudur. İnsanlar hakkı ve haklılığı kendi menfaatlerine göre değerlendirdikleri sürece aydınlıklar karanlıkların kucağında çöreklenir. kalır el bette. Bu profesör gibilerin tutumlarını esaslı in celemek gerekiyor.

ARADA BİR
h.akduman

Emekçiler dünya olaylarını bilmelidir

VATANIMIZ görünmez bir el tarafından her gün değişik sahneleri oyuna konulan bir tiyatro durumuna getirilmektedir. Aslında bu gizli elin sahibini dünya işçileri çok iyi tanımaktadır. Bu el Tröstler ve Karteller kurmuş Uluslar arası Kapitalizmin elidir. Bu kapitalizm bence uluslar üstüdür. Çünkü en küçüğünden en büyüğüne kadar bir çok ulusu yönetenlerin çoğuna istediğini yaptırma yeteneğine sahip bulunmaktadır.

Dünyada buharı fabrikalarda ilk kullanan ülke İngilteredir. Geçmişte sömürgeleri olan büyük bir kapitalist devletti. Bu gün bu sömürgelerinin büyük bir kısmı sözde bağımsız devletler halindedir. Fakat İngiltereye iktisadî bağlarla bağlı bulunmaktadırlar. Amma bu gün İngilizlerin asıl vatanı olan Britanya adasındaki işyerleri ile sömürgelerdeki işyerlerinin çoğunda yabancı sermaye hakim duruma gelmiş bulunmaktadır.

İngilterede işçi partisi iktidarda bulunmaktadır. Ancak programında öngördüğü işlemleri yapamamaktadır. Çünkü kendisini iktidara getiren emekçiler lehine eylemde bulunmaya başlarsa Demoklesin kılıcı başına inecek, böylece İngiliz parasının değeri düşecek ve iktisadî bir buhran İngilterenin temellerini sarsacaktır. Bir türlü eyleme geçemediğinden işsizler ordusu çoğalmakta ve pahalılık İngiliz emekçilerini ezmektedir. Önümüzdeki aylarda bir çözüm yolu bulunamazsa İngilterede çok büyük olayların patlak vermesi muhtemeldir. Bu olayları da uluslararası kapitalizmin gizli elleri hazırlamaktadır.

Bize gelince artık Türk

nın içnide bulundum ve iyiden, doğrudan yana olanlarla birlikteyim. Zaman ilerledikçe olayların daha önce de yazılmış bir senaryo gibi geliştiğini görmem beni çok düşündürdü ve uluslar arası kapitalizmin görünmez elinin üstümüzde oldu ğunu daha iyi hissettim.

Şu anda Türkiyenin üye sayıs bakımından en büyük sendikalarından biri olan Teksif maalesef iktidar par tisinin uydusu olmuş ve sa rı sendikacılığın şahane bir örneği haline gelmiştir. Bir tarafta tekstil emekçilerinin büyük çoğunluğu haklarına kavuşmayı umutla beklerken Sendikanın yöneticilerinin hemen hemen hepsi iktidar partisinin muhtelif organlarında görev aldıkla rından hükümet edenlerle

manında çıkarılmış vergi ka nunu emekçilerin aleyhine değiştirilmiş; Ses yok.

Hemen hemen her yıl gaz, tuz, ekmek gibi tüketim mad delerine devlet tarafından zamlar yapılmış ve vasıtalı vergiler arttırılarak zaten ol mayan vergi adaleti emekçiler aleyhine daha çok bozulmuştur.

1936 yılında çıkmış ve zaman zaman tadil edilerek gü nümüze kadar gelen iş yasa sı değiştirilmiş bir kısım mad deler çalışanlar aleyhine ağırlaştırılmıştır. Hele İstanbul asgarî ücret komisyonun ca 200 kuruşa çıkarılmış bulunan asgarî saat ücretleri bu yasaya konulan geçici bir madde ile geri alınmış böylece İstanbulda yaklaşık olarak 30 bin tekstil işçisinin saatte 40 kuruşu, günde 320

YAZI
kâni şengül

Atatürk'ün sınıfsız toplumu ve sendikacılığımız

Büyük Ata'yı andık bir kez daha. Yaşlı ve ıpıslak gözlerle, parlak ve kâbuslu sözlerle. Eğer bu anma O'nun öldüğünü hatırlatma şeklinde ise denecek bir kelâm yoktur. Şu halde yılın 364 gününde O'nun yaşadığına inanıyoruz demektir. Ama bu inanç, bu fizikötesi bir romantizm gerçekte ne işe yarar? Büyük Devrim'in sa vunucusu olduğumuzu ispata mı, yoksa Atatürk sözünü kendi kişisel çıkarlarımıza paravan etmeye mi?

Atatürk, «imtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz» diyordu. O'nun bu deyişi bugün sınıf gerçeğinden korkanların kalkanı olarak kullanılıyor. Sözün yorumu tarihsel gelişim çizgisinden saptırılmış, o günkü koşullar insafsızca bir yana itilmiştir. Atatürk'ün önderliği ile yürütülüp başarıya ulaştırılan Anadolu İhtilâli Büyük Devrim'in ancak ilk aşaması di. Bu aşamada askerî anlamdaki emperyalizm yokedilmiş ve misak-ı millî ile gelecek günlerin Büyük Türkiye'sine ilk harçlar konulmuştu. Büyük ve bağımsız Türkiye idealini gerçekleştirebilmek şüphesiz ki ekonomik anlamdaki emperyalizme okkalı bir darbe indirmekle mümkün olacaktı.

Emperyalizm millî Türkiye'den yediği büyük darbe sonunda hiç de zedelenmedi. Askerlerini kendi ülkelerine çekerek sabırla bekledi. Çünkü çok iyi biliyordu ki gelecek günler kendi lehine olacaktı. Askerî başarısızlığın acısını, ekonomik başarılarla çıkaracaktı. Nitekim öyle de oldu. Dünyanın tüm ezilmiş ve tutsak uluslarına öncülük eden Türkiye kısa bir süre sonunda emperyalizmin ekonomik kucağına itildi. Bugünkü acılarımızın, «Tam Bağımsız Türkiye olamayışımızın kökeni, (menşei) burada aranmalıdır.

27 Mayıs Devriminden sonra bazı gerçekler siyasal yollarla kamuoyuna aktarılmaya başlanmıştır. Emper-

Tercüme kitapları her sene yeni bir kaç sayfa ekleyip ateş pahasına talebeye satmak çabasında olanların yetiştirecekleri talebeleri hakkında hüküm verirken değer yargıya kendilerinin emsal alınacaklarını unutmamaları gerekir.

Evet gençlerin birbirlerinin kafalarını kırmalarını akıl almaz. Bu kalkan sopalar kimin için iniyor? İndiği baş kimin? Bu beyinlerde ne varki bir birini yeme savaşındadırlar? Bu sualler sıralanır. Fakat dış görünüşü ile manzaranın anarşinin tohumlarını taşıdığı muhakkak. O halde bu tohumların varlığından profesörlerin sorumluluğu yok mu? Ben ce var.

Ama bütün sorumluluğu profesörlerle gençlerde aramakta gerçekçilikten uzaktır.

Konu toplum konusudur. Toplumumuz egoist bir ortamı meşru sayan düzene turmuş bütün ferasetini bunu işleme yolunda kullanır hale gelmişse onun yetiştirdiklerinin bir takım patlamalara yol açan saldırı yapmasında şaşılacak taraf olmamak gerekli. O halde sayın profesörün gençlerin hareketine askerlik vazifesini subay yapmak isteğinin damga

(Devamı 4. sayfada)

ordusunu yetiştiren okullar için bile bir takım gazeteler de tahrik edici maksatlı yazılar çıkmakta, Gençlik sistemli bir şekilde bölünerek birbirine düşman edilmekte. Bir takım şehirlerde geri ciler - ilericiler diye halk ikiye bölündükçe bölünmek tedir.

Teksif - Tekstil olayları-

iyi geçinmekte Milletvekili ve Senatör olmakta, fakat üyeleri için talep te buluna mamaktadırlar. Hatta üyelerden toplanan aidatlardan maaş almakta üyelerinin aleyhine yasalar çıkaranlarla ayni parti saflarında birlik ve beraberlik içindedirler.

Millî Birlik Komitesi za-

kuruşu ayda ise 96 liraları ceplerinden alınmıştır. Tek sifin hükümet edenlerle birlikte olduklarına hâlâ inanmayanlar varsa bu örnekleri daha da çoğaltmak mümkün dür. Amma anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az derler.

Türk İş Konfederasyonu-

(Devamı 4. sayfada)

Sendikacılığın kaatilleri ?

HÜDAVERDİ TALAY

SENDİKACILIK gün geçtikçe bir menfaat aracı olma istidadı göstermekte. Bu çeşit çalışmalara kayan sapık fikirli sendikacılar ise işçiye hizmet nazarları ile menfaatlerini ayakta tutma çabası içindedirler.

Geçmşiteki çalışmalar iyi idi, kötü idi diye her zaman tartışmak mümkün. Fakat kesin bir yargı ile şu anda tartışmasız günümüzdeki sendikaların yüzde 70'inin kendi menfaatleri için sendikacılık yapan kişilerin ellerinde olduğu söylenebilir. Ayakta kalabilmek için her türlü vaadi yapmaktan kaçınmayan bu tip sendikacılar için garip tarafı kandırdıkları, aldattıkları insanları yanında tutabilmek için, yeni yeni yalanlar icat edip saltanatlarını devam ettirebiliyorlar.

Hayallerinden dahi geçmediği halde, size saatte 75 kuruş zam, 10 lira çocuk parası, senede bir maaş tutarında ikramiye vs. vs. alacağını, şayet alamazsa kendisini fabrikadan içeri sokmamalarını söylüyor. Ve zaman süreci içinde bütün bunları alamadığı zaman da yüzü kızarmadan o işçilerin karşısına çıkabiliyor. Gerçek bir sendikacının davranışları bu olmamalı. Sendikacı her şeyden evvel, özü sözü doğru, güvenilir ve kendisine saygı duyulur bir işçi olması gerekir. Fakat günümüzün çoğunluk sendikacısı kapitalist sistemi savunan siyasal partilerin maşası olmuş, onların politikalarını güttüklerinden de kimisi üçkâğıtçılıkla, kimisi oportünistlikle icraatlarını yürütmek tedirler. Gerçek sendikacılar ise, üçkâğıtçıların saltanatını sürdüğü bu devirde, karınca kararınca gelecek günlerin temelini hazırlamaktadırlar. Kanunların gerçek anlamda himayesinden yoksun, geçim şartlarının gerektirdiği ücreten yoksun, gelecek endişesi ile her an kıvranan, her geçen gün yeni yeni bunalımlara itilen, bu hor görülüp sendikacısı ile Hükümeti ile istismar edilen emekçinin seller gibi kükreyip akacağı ve gerçek yatağını bulduğu an mutlaka gelecektir. İşte o an gerçek sendikacıların gün ışığına çıkacakları gün olacaktır. Bütün emekçiler, o «anın» bir an önce gelmesi için mücadelemize saflarımızda devam etmeliyiz.

yalizmi yokedebildikleri derecede mümkün olabilecektir. Çağımızın en keskin çelişmesi budur, yani ekonomik emperyalizm - ulusal bağımsızlık çelişmesi.

Bütün bunlar şüphesiz ki ülkemizde belli bir tarihsel gelişim sonunda elde edilmiş gerçeklerdir, kamuoyuna mal edilmiş gerçeklerdir. Bu yoldaki bilimsel teori, Türkiye'deki pratikle doğrulanmıştır.

Sorunlar bu açıdan ele alınırsa Atatürk'ün «sınıfsız toplumu» emperyalizmin burnunu beklendiği gibi yeniden sokması sonunda yokolmuştur. Bugün Türkiye artık sınıfsız bir toplum değil, emekçisi ve sermayesi ile bal gibi sınıflı bir toplumdur. Mustafa Kemal'in, günümüzün gerçekleri karşısında kendi toplumuna aynı damgayı vuracağını düşünmek, bilim-dışı bir saflık olur.

Şu halde, «sınıfsız toplum» antiemperyalizm savaşın ilk aşamasında doğru bir teşhistir. Bugün antiemperyalizm savaşın ikinci aşamasına fiilen gelinmiştir. O günkü ortam ve koşullar içinde o damganın eskimiş olduğunu görecek kadar bilinçli, milliyetçi ve antiemperyalist olduğunda kimsenin şüphe etmemesi gerekir. Bundan dolayı çıkarcı zümrelerin sık sık başvurdukları ve zaman sürecini hesaba katmaksızın O'na atfettikleri sınıfsızlıklar tekrarı Atatürk'e ve Atatürkçülüğe en açık ihanettir.

Ne yazık ki sınıflı Türkiye'nin emekçiler kesiminde yer alan sendikacılarımızın yüzde 95'i sermayeci sınıfın Atatürkçülük anlayışındaki ikiyüzlülüğü ve çıkarcılığını göremeyecek kadar bilinçsizdir. Sendikacılar Anayasa'mıza göre sermayeci sınıfa karşı örgütlenmiş emekçi sınıflar olduğu halde, sermayecilerin işine öyle geliyor diye sınıfsızlığı benimsemek ve kendi durdukları yeri inkâr etmek başka nasıl açıklanabilir? Belki bu hataya düşenler içinde Atatürkçülüğü gerçek anlamda benimseyenler vardır. Ama bunlar Atatürkçülüğün, tarhisel gelişim gibi bir dinamizmi ifade ettiğini, Atatürkçülüğün hiçbir zaman statik bir kavram olamayacağını gözden uzak tutmamak durumundadırlar.

Bunun yanında sendikacılar arasında gene büyük bir çoğunluğun sermayeci sınıfa uşaklık ettiklerini, onlardan primler karşılığında emekçi sınıfın üyeleri suretiyle sarı sendikacılık yaptıklarını da tabandaki, emek-

(Devamı 4. sayfada)

BAŞYAZI

Nasıl değiştirilebilir

(Baştarafı 1. sayfada)

Partilerüstü politika sloganı ile yıllardır sürdürülen eylemler hiç yarar getirmemiştir. Emekçiler ve fakir halkın siyasî iktidarlara karşı büyük bir baskı unsuru haline gelmesi için gerçekçi eylemlerden kaçınılmaktadır. Bu yüzden çıkarları aynı doğrultuda olan insanlar, kendi çıkarlarına taban tabana zıt kamplara ayrılmanın çelişkisi içindedirler.

Türkiye'de çeşitli kamplara bölünmüş, eğitimden yoksun insanları bir doğrultuya getirmenin kolay bir iş olmadığı gerçektir. Amma onlara çıkarlarının yolu bütün çıplaklığı ile ve cesaretle anlatılırsa güç de olsa başarılmayacak iş değildir bu.

Bu çok önemli sorun artık başta konfederasyonlar olmak üzere sendikacılarımızca ele alınmalıdır. Ulusun gerçekten kalkınması, bozuk düzenin değiştirilmesi ve özellikle emekçi sınıfın refaha kavuşturulması için siyasal partilerin günlük politikalarına âlet olmadan savaşmalıyız.

Sendikacıların bu savaşı kazanmaları için gerekli ortam vardır. Elverir ki ayni ülkü etrafında birleşerek gerçekten emekçiden yana eylemlerde bulndukları kamuoyuna kabul ettirsinler. Emekçi sınıfını çıkarları ile çelişki halinde bulunduğu siyasî örgütlerden koparıp bağımsız siyasî bir güç halinde siyasî örgütlerle pazarlık imkânlarını yaratabilirsek gerçekten olumlu sonuçlar almak ve iktidarı ağırlığımızı koymak suretiyle düzeni çoğunluğun yararına işletmek yolunu bulabiliriz. Bunun dışında her türlü davranış göstermelikten ileri gidemez. Aklımızı başımıza toplayalım.

G.Antep'te kardeş sendikanın başarısı

(Baştarafı 1. sayfada)

geçen gün o kentteki Teksif sendikasını yenilgiden yenilgiye uğratmakta ve Antep'in en popüler sendikası haline gelmektedir.

Bundan birkaç gün önce kardeş sendika Balat Yün İplik Fabrikası ile Kaleoğlu Doğan ve Ünal Yün İplik Fabrikalarında çok iyi sözleşmeler imzalamıştır. Şimdi de daha dört işyeri adına sözleşme hazırlıkları devam etmektedir. Yakın günlerde o civarda teksif diye bir sendika kalmayacak ve onun yerini namuslu sendika olan Tekstil İşçileri Sendikası alacaktır.

Sözleşmeyi imzalamaktan kaçınan işverene karşı emekçiler tam bir grev havasına hazırlanmış ve işin ciddiliğin anlayan patron sözleşmeyi imzalamaktan başka çare olmadığını kabul etmiştir.

Başarılarından ötürü kardeş sendikayı kutlar hak ve doğruluk savaşında her zaman yanyana olacağımızı bildiririz.

Emekçiler dünya olaylarını bilmelidir

(Baştarafı 3. sayfada)

nu yönetenlerde kendilerine uymayan bir takım sendikaları bünyelerinden ihraç edip derhal yerlerine uydu sendikalar kurdurmaktadırlar. En son örneği Lâstik - İş ile Kauçuk İş'tir. Amma kendileri en büyük patron olan hükümetten işçiler yararına haklar alamazlar. Yukarıda verdiğim bir kaç misal yönünden hükümet edenlerin uydusu oldukları inancındayım. Bütün bunlar ve benzerlerinin daima tüm emekçiler aleyhine gelişmesi uluslar arası kapitalizmin gizli elleri sayesinde olmaktadır.

Ülkemize komşu devletlerden Yunanistanda bir darbe yapılmış ve bugün sağcı bir ğine varsak, hele yüksek öğrenim gençliği eylemde ve düşüncede birleşse o zaman emekçi kitleler uyanacak ve haklarına sahip çıkacaklardır.

Ülkemizde haklarımızı vermeyenler kimlerdir. Büyük kısmı devletin patron olduğu iktisadî devlet teşekkülleri, yabancı sermaye ile müştereken kurulmuş bulunan montaj sanayii yerli sermaye olmasına rağmen ham maddesinin en lüzumlu olanlarını dışardan alan, makinelerini dışardan getirten yerli işverenler ve aracılardır.

Bu guruplardan alınacak haklar onların dolayısı ile yabancı sermayenin kârlarını azaltacaktır. Şu halde

Tatlı - Sert

Helikopter ve kılıf

(Baştarafı 1. sayfada)

bit edilen asgarî ücreti kaşla göz arasında durduruverdi. O günden bu güne 1,5 yılı aşkın bir süre geçti. Hâlâ Merkezden asgarî ücretin tesbiti yapılacak. Hani çıkacak olan asgarî ücret değil, sanki süspüsle uğraşan bir nazlı gelin mübarek. Tabii bu arada 1,5 yıldan beri tekstil işçisi saatte 50 kuruş ve günde de 400 kuruş kaybetti. Hâlâ da kaybediyor. Bu para açıkça işverenlerin cebine girdi. Daha ne kadar da girecek belli değil.

Akla gelen dert sadece bu mu? 274 sayılı sendikalar ve 275 sayılı toplu sözleşme ve grev kanunları boşlukları yüzünden neredeyse mekanizmayı işlemez hale getirmiştir. Tabii işlemezliği işçiden yana. İşverenler den yana işlerliği devam ediyor. Toplu iş sözleşmesi yetki uyuşmazlıkları nedeniyle binlerce onbinlerce işçi, yeni sözleşmelerin sağlayacağı haklar umuduyla durup beklemede. Dönüp o onbinlerin haline bakan yok.

İstanbul'da en az yirmibin iş dâvasına sadece 4 iş mahkemesi bakıyor. Bu mahkemelerde duruşma ertelemeleri de en azından, 4, 5, 6 ay.. En basit bir ihbar ve kıdem alacağının dâvası üç yıldan önce sonuçlanmıyor.

Sosyal Sigortalar da ayrı bir dert. Emeklilik yaşı konusu ortaya atıldı ve atıldığ yerde de bırakılıp gidildi. Esnaf niteliğine dayanılarak birçok küçük işyerleri muvazaayla toplamı yüzbinleri aşan emekçi vatandaşları sosyal güvenlikten yoksun kılıyor. Mesken kredisi ve uygulaması ise ayrı bir sızlanma konusu.

Bu ve buna benzer emekçileri çok yakından ilgilendiren, onların varolup yokolmasın sağlayacak boşluk ve aksaklıklar varken siz tutup havalarda helikopterle dolaşmak isterseniz, bize herhalde bir «hadi canım sen de» çekme hakkı düşer. Çünkü karada halledilmesi gereken binlerce dert varken havalardan çareler aramak kapitalizmin mide bulandırıcılığını ilham etmekte bize.

İSTATİSTİK Mİ, SUÇA KILIF MI?

Geçenlerde toplu sözleşmelerin ücret bölümlerine hani biraz bilimsel ve istatistikî destek olsun diye 1966 yılından bu yana fiyat artışlarını tesbit edelim dedik.

Gavriyeloğlu'nun

mallarına el konuldu

(Baştarafı 1. sayfada)

destek olmak istediler ama, kararlı olan işçiler ve Sendikaları gerekli her tür lü hukukî tedbiri alarak dâvayı açtılar. Milyonu aşan kıdem tazminatı alacağı dâvasında sendika avukatı işverenin herhangi bir muvazaalı davranışını önlemek amacıyla ihtiyatî tedbir istedi ve Mahkeme de bu isteği işçilerin haklılığını tesbit ederek kabul etti.

Bugün işveren Gabriyel Gavriyeloğlu'nun fabrikası, makinaları, menkul ve gayrimenkul malları, bankalardaki mevduatı bloke edilmiştir. Bununla ilgili Mahkeme kararı suretini de yayınlıyoruz. Böylece sendikal birlik ve beraberliğin neler kazandıracağını Tekstil Sendikası'nın işçi kardeşleriyle birlikte yürüttüğü eylemi en açık şekilde belgelemiştir.

Emeğin gerçek değerini vermekten kaçacakların bulacakları «son» budur. Emekçi emeğinin değerini korumak için birleştikçe ve mücadelesini yaptıkça neler elde edeceğini Gavriyeloğlu işyeri örneği ispatlamaktadır.r

Tüm emekçiler birlikteyiz. İster - istemez insanca yaşama olanaklarına kavuşacağız. Hiçbir güç bizi bu mutlu sondan yok sun kılamıyacaktır. Birlikteyiz, el-eleyiz, yürek yüre ğeyiz.

MEKİK

(Baştarafı 3. sayfada)

sını vurmasında isabet yok. Aksine meseleyi basit görme alışkanlığının izleri var.

Cemiyet işleri düzgün gidiyorsa, geçim şartları iyi ise, çocuk dünyaya geldiğinde ciğerlerini dolduran oksijende hile yoksa, insanlar birbirlerini sevebiliyorlarsa, kişilerde insanı sevmek yeteneği varsa, herkes kendi hakkını biliyor ve ondan fazlasını istemiyorsa o toplumda böyle bir hareketin sebepleri kendilerine has özellikler taşır. Ama bizim toplumumuzda gençlere şu veya bu hafifliği izafe etmek yersizdir bence.

Ancak olayların gelişimi bakımından ÇANLARIN KİMİN İÇİN ÇALDIĞI DA BELLİ DEĞİL. Şöyle bir kendimizi yoklayıp hareketimizi ayarlamamız zamanı geldi hatta geçiyor bile.

Cunta Yunanistanı yönetmektedir. Diğer komşumuz Bulgaristan sosyalist bloka dahil bir devlettir. İran Şah tarafından yönetilen geri kalmış ülkelerden biridir. Komşu Irak'ta devleti yönetenlere karşı bir iç harp devam edegelmektedir. Diğer komşumuz Suriyede de devamlı ihtilâller olmaktadır. Komşu ülkelerdeki bu karmakarışıklıktan istifade edenler sermaye sahipleridir ve bu sermayenin büyük bir kısmı yabancı Amerikan sermayesidir. Ezilenler ise komşu ülkelerin tüm emekçileridir.

Bize gelince; Söylemeye lüzum yok her yeni gün dünden daha kötü başlıyor. Hayat pahalılığı her geçen gün daha çok artmakta, gençler her gün taşlı sopalı döğüşmeye devam etmekte ve kimsenin ne yaptığını biliyor, ne de sebebini düşünüyor.

Aslında bu karmakarışıklık bir plân ve programı olan yapma bir karışıklıktır. Çünkü tüm emekçiler olarak düşünce ve eylem birliTürk emekçileri yanmazsa yerli ve yabancı sermayenin kârları eksilmiyecektir.

İnsanlar doğar, büyük ve ölürler. Bu müddet içinde de yerler, içerler ve eğlenirler. Biz emekçiler olarak yemek, içmek ve uyumaktan başka bir de robot gibi çalışmaya devam edersek ezilmemiz ve sömürülmemiz devam edecektir. Bu düzen değişmedikçe de çocuklarımız da ezilecek ve sömürülecektir.

Emekçiler olarak biraz da dünyada olan bitenleri hele hele komşu ülkelerdeki siyasi ve iktisadî olayları tetkik etmeliyiz ve de bilmeliyiz. Uluslararası kapitalizmi tanıyarak oyuna gelip tuş olmamalıyız. Bizim tuşa gelmemiz Türk emekçilerinin daha uzun yıllar ezilmesi ve sömürülmesi demektir. Bilinçli olursak haklarımıza daha çabuk kavuşur ve insan gibi yaşarız. Tabii insan gibi yaşamanın bizim de hakkımız olduğu bilincine varabilirsek.

YAZI

(Baştarafı 3. sayfada)

çi sınıfın üyeleri unutmamak durumundadırlar. Sermayeci ağzı ile Atatürk'ü yorumlamak ya da bu yorumu gerçek diye yutmak ezilen emekçi sınıflara pahalıya mal olabilir.

Atatürk iki şekilde sevilir. Biri duyguyla, soyut biçimde, öbürü bilinçle somut şekilde.. Atatürk'ü bilinçle sevmek, O'nu tarihsel gelişimde sabit görmemekle, günle birlikte gelişen bir eylemci olarak görmekle mümkündür. Bu görüş emekçi sınıflara Atatürk'ü çok daha yakından sevdirecek, O'na çok daha lâyık kılacaktır.

Çoğunluk eli kalem tutan, iktisadî konularda sözetme ihtiyacını duyanların istatistiklerden yararlanması kadar olağan şey yok. Ne var ki istatistik bize herşey gibi geç gelmiş. Batı toplumlarında hangi konuya el atarsanız istatistik karşınızdadır. Özellikle Fransa'nın toplu sözleşme düzeninde uyguladığı echelle-mobile (oynak merdiven) sistemi sağlam istatistikere dayanır.

Gerçekten de toplu sözleşme müzakerelerinin asıl konusu olan ücret istekleri iki esasa dayanır. Birincisi, eski sözleşmeden yeni sözleşme tarihine değin fiyatlardaki oynaklığın ne olduğudur. Diğeri ise, işyerinin kârlılığıdır. Fiyatlardaki oynaklığı istatistiklerden elde edersiniz. Geçim göstergeleri bu yolda yardımcı olur, işyerinin kârlılığı ise, bilânçoları ile anlaşılır. Ama Türkiye'de hem istatistik ve hem de bilânçolar hilelidir. Birkaçı dışında hiçbir işveren akıllı-uslu ve de namuslu şekilde bilânço vermez. İşçi sendikaları da bunu bildiklerinden «bilânço tahlili» ile uğraşıp, kaçırmaları yakalamağa çalışmazlar. Çalışsalar da eldeki belgeler yeterli olmaz.

Elimize, geçenlerde üç ayrı makamın yayınladığı istatistikleri aldık. Geçim göstergelerine baktık, karşılaştırmalar yaptık. Mübarekler sözleşmiş gibi her biri ayrı telden çalıyordu. Bunlar İstanbul Ticaret ve Sanayi Odasının Konjonktür Dairesinin ve Devlet İstatistik Enstitüsünün istatistik bültenleri idi. Birisi 1966 yılından itibaren fiyatlarda yüzde 8, diğeri yüzde 12, üçüncüsü ise yüzde 21 artış olduğunu gösteriyordu. Hangisine inanacağımızı şaşırdık. Şaşkınlığın sonucunda da tabiidir ki toplu sözleşme ücret müzakereleri Mahmutpaşa pazarlığına döndü.

Herşey Türkiye'deki toplu sözleşme düzenini yozlaştırmak için sözbirliği etmiş gibi. Yozlaştıran beyleri dinlerseniz maşaallah ağızlarından sosyal adalet, emek -sermaye barışı ve buna benzer sözleri eksik etmiyorlar.

Herşey temeldeki çelişkinin çözülmesine bağlı. Bu başıbozuk düzen tümden Anayasa'nın öngördüğü ilkelere dönük olarak değiştirilmedikçe ortaya koyacağınız bütün yollar çıkmaz olacaktır.

Ne dersiniz? Bunları düşüneceğinize helikoptere binip bu güzel sonbaharın pastırma sıcaklarında Türkiye'yi yukardan seyretmek daha mı iyi olur?

Ya helikopter de düşerse.. Koltuktan düşmeye bir de helikopterden düşme eklenirse seyreyleyin manzarayı şahaneyi..